

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 iunie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte – Boris Talpă,

Judecători – Sergiu Daguța, Ghenadie Eremciuc, Ion Malanciuc, Aliona Donos,

judecând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către avocatul Igor Cecan, în numele inculpatului Mihail Cuzmenco, împotriva deciziei din 12 octombrie 2022 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, în cauza penală de învinuire a lui

Cuzmenco Mihail XXXXX, născut la XXXXX,
originar din s. XXXXX,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2), lit. a) Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 16.12.2016– 26.03.2019;

instanța de apel: 12.04.2019- 18.06.2019;

instanța de recurs: 23.08.2019- 05.11.2019;

instanța de apel: 09.12.2019 – 29.06.2021;

instanța de recurs: 29.09.2021– 31.05.2022;

instanța de apel: 29.06.2022 – 12.12.2022;

instanța de recurs: 20.12.2022 – 13.06.2023.

Asupra motivelor recursului ordinar, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința din 26 martie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, Cuzmenco Mihail a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2), lit. a) Cod penal, și în baza acestei Legi i-a fost aplicată pedeapsă 4 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, i s-a adăugat parțial la pedeapsa aplicată, pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința din 06 aprilie 2016 a Judecătoriei Orhei, în baza art. 217 alin. (4), lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă 4 ani 2 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat în fapt că:

Cuzmenco Mihail la 26 noiembrie 2016, aproximativ la ora 01:30, aflându-se în stare de ebrietate în domiciliul său din or. Orhei, str. Eliberării 43, urmărind scopul sistării activității de serviciu ori schimbării caracterului ei, a amenințat cu vătămarea integrității

corporale și a aplicat violența periculoasă pentru viață față de ofițerul superior de sector a Inspectoratului de Poliție Orhei, Ruslan Ungureanu, care se afla la serviciu în componența grupului operativ și care s-a deplasat pe adresa sus indicată în scopul prevenirii și curmării unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale și anume, aplanarea unui conflict în sfera relațiilor familiare, sesizat de membrii familiei acestuia. La solicitarea colaboratorilor de poliție Ruslan Ungureanu și Alexandru Buzu, de a urca în automobilul de serviciu pentru a fi escortat la Inspectoratul de Poliție Orhei și documentat pe cazul dat, Cuzmenco Mihai a opus rezistență agresivă polițiștilor, amenințându-i cu răfuială fizică.

Ulterior, în timpul ce era escortat spre automobilul de serviciu, în scopul de a se eschiva, a aplicat violență periculoasă pentru viață, exprimată prin îmbrânceli și lovituri cu piciorul, în rezultatul cărora reprezentantului Inspectoratului de Poliție Orhei, Ruslan Ungureanu, conform Raportului de expertiză medico-legală nr. 332/D din 28.11.2016, i-a fost cauzată fractură închisă de maleolă peronieră a gleznei drepte cu deplasarea minimă de fragmente, care determină o dereglare a sănătății de lungă durată și se clasifică ca vătămare medie.

Acțiunile inculpatului Cuzmenco Mihail au fost încadrate juridic de către prima instanță în baza art. 349 alin. (2), lit. a) Cod penal, conform indiciilor calificative – „amenințarea cu vătămarea integrității corporale și aplicarea violenței periculoase pentru sănătate față de persoană cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu și schimbării caracterului ei în interesul făptuitorului.”

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Cecan Igor în numele inculpatului, care a solicitat casarea integrală a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Cuzmenco Mihail să fie achitat.

În motivarea apelului a menționat că, din cumulul de probe cercetate în cadrul cercetării judecătorești prima instanță eronat a ajuns la concluzia că a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, sentința fiind bazată doar pe presupuneri.

Apărătorul a susținut că la materialele cauzei lipsește vreun act care să demonstreze că inculpatul la momentul comiterii faptei era în stare de ebrietate.

Mai mult, avocatul a indicat că prin rechizitoriu inculpatului îi este încredințat faptul că a aplicat mai multe lovituri cu piciorul și îmbrânceli, însă potrivit rapoartelor de expertiză medicale-legale, prezente la materialele cauzei, la Ungureanu Ruslan nu au fost depistate alte leziuni corporale, echimoze, vânătăi, umflături etc., cu excepția fracturii închise de maleolă peronieră a gleznei drepte, ceea ce atestă că acestuia nu i-au fost aplicate careva lovituri.

A mai invocat că, un alt temei de declarare a apelului a fost faptul că parte vătămată Ungureanu Ruslan nu a depus o cerere de examinare a cauzei în lipsa sa, nu s-a prezentat la toate ședințele, însă instanța a pronunțat o sentință de condamnare.

4. Prin decizia din 18 iunie 2019 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, apelul declarat de către avocatul Cecan Igor în numele inculpatului, a fost respins ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

În motivarea deciziei instanța de apel a constatat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel analizând probele cercetate de la etapa urmăririi penale, cele din prima instanță cât și cele din cadrul instanței de apel, a conchis cert că inculpatul prin acțiunile sale

intenționate a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (2), lit. a) Cod penal, adică „amenințarea cu vătămarea integrității corporale și aplicarea violenței periculoase pentru sănătate față de persoană cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu și schimbării caracterului ei în interesul făptuitorului”.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Cecan Igor în numele inculpatului, invocând temeiul prevăzut la art.427 alin. (1), pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei, cu remiterea cauzei spre rejudecare către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivarea cererii a invocat că, prima instanță cât și instanța de apel nu s-a expus asupra admisibilității probelor, nu indică care probe urmează a fi admise și care sunt respinse.

A susținut că, instanța de apel eronat a respins argumentele apărării cu referire la nulitatea actelor procesuale, motivând că partea apărării a epuizat dreptul de a declara nulitatea actelor, deoarece la etapa urmăririi penale au fost depuse careva demersuri în acest sens, or, conform art. 251 alin. (3) Cod de procedură penală, nulitatea poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți.

A menționat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra faptului că, în privința procurorului care a gestionat respectiva cauză penală a fost pornită o cauză penală pe motivul falsificării probelor din prezenta cauză penală conform art. 310 alin. (2) Cod penal, și nu s-a expus asupra argumentului invocat în apel referitor la modificarea învinuirii în instanța de apel, care a fost contrară prevederilor art. 325 Cod de procedură penală.

Totodată, a invocat că instanța de apel la condamnarea inculpatului a luat în calcul declarațiile părții vătămate Ungureanu Ruslan, care sunt contradictorii, deși pe o perioadă de doi ani acesta a susținut că i-a fost aplicată o singură lovitură, iar ulterior și-a modificat declarațiile susținând că ca i-au fost aplicate mai multe lovituri.

Recurentul a mai menționat că, este contradictorie poziția instanței în care pe de o parte apreciază ca veridice declarațiile expertului judiciar Savciuc Valeriu, care a efectuat raportul de expertiză nr.201804X0131 din 17 iulie 2018, iar concluziile din raportul menționat le-a apreciat critic.

6. Prin decizia din 05 noiembrie 2019 a Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul înaintat de către avocatul Cecan Igor în numele inculpatului, a fost casată total decizia din 18 iunie 2019 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, și a fost dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea deciziei, instanța de recurs a indicat că, poziția instanței de apel este una contradictorie, deoarece în partea descriptivă a deciziei pe de o parte susține că „declarațiile martorilor Cuzmenco Elena, Cuzmenco Marina, Galescu Zoia și Galescunu Irina nu pot servi temei de achitare a inculpatului pe motiv că, sunt date în scopul exonerării ultimului de la răspunderea penală, menționând că acești martori sunt rude apropiate ale inculpatului, soție, fiică, soacră”, iar pe de altă parte indică că declarațiile acestor martori sunt consecutive, coroborează cu întreaga sistemă de probe și documente, inclusiv și cu declarațiile părții vătămate Ruslan Ungureanu și a martorilor Buzu Alexandru, Dudnic Nicolae și Jingan Constantin, probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și care coroborează între ele, și dovedesc pe deplin faptul că Cuzmenco Mihail a comis acțiunile infracționale.

Totodată, instanța de recurs ordinar a menționat că, instanța de apel nemotivat a pus la baza condamnării inculpatului raportul de expertiză medico-legală nr. 332/D din 28 noiembrie 2016, care contravine raportului de expertiză judiciară nr. 1680 din 22 septembrie 2017 și raportului de expertiză nr. 201804X0131 din 17 iulie 2018, or, ultima expertiză a fost efectuată în comisie de către trei experți judiciari medici legiști.

De asemenea, Colegiul penal lărgit a conchis că instanța de apel superficial s-a expus asupra erorilor procesuale, fără a dezvălui poziția sa în coraport cu încălcările care atrag nulitatea actelor procedurale (*fructele pomului otrăvit*), aceasta menționează că „apărarea nu au avut careva pretenții la etapa urmăririi penale, ceea ce denotă că au pierdut dreptul de a invoca presupusele carențe ale organului de urmărire penală ulterior, adică instanțele de judecată”, or, conform art. 251 alin. (2-3) Cod de procedură penală, „Încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sunt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural și poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei”.

7. Prin decizia din 29 iunie 2021 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Cuzmenco Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei aplicată prin sentința din 06.04.2016 a Judecătorei Orhei, în baza art. 217 alin. (4), lit. b) Cod penal, stabilindu-i lui Cuzmenco Mihail pedeapsa definitivă 2 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că urmează a fi respinse alegațiile apelantului privind inadmisibilitatea următoarelor probe: ordonanța privind pornirea urmăririi penale 26.11.2016; procesul-verbal de constatare a faptei 26.11.2016; raporturile privind recepționarea informației telefonice despre comiterea unei fapte ilicite; ordonanța privind dispunerea efectuării expertizei medico-legale din 27.11.2016; raportul de expertiză medico-legală 332/D din 28.11.2016; procesul-verbal de notificare a părților privind dispunerea expertizei din 08.12.2016; procesul-verbal de comunicare a raportului de expertiză; procesul-verbal de notificare a lui Ungureanu Ruslan cu privire la dispunerea expertizei; procesul-verbal de audiere a părții vătămate Ungureanu Ruslan; procesul-verbal de reținere a lui Cuzmenco Mihail din 26.11.2016, or, verificarea legalității acestora ține de competența procurorului ierarhic superior, iar potrivit art.313 alin.(1) Cod procedură penală, plângerile împotriva acțiunilor și actelor ilegale ale organului de urmărire penală și ale organelor care exercită activitate specială de investigații pot fi înaintate judecătorului de instrucție de către bănuț, învinuit, apărător, partea vătămată, de alți participanți la proces sau de către alte persoane drepturile și interesele legitime ale cărora au fost încălcate de aceste organe, în cazul în care persoana nu este de acord cu rezultatul examinării plângerii sale de către procuror sau nu a primit răspuns la plângerea sa de la procuror în termenul prevăzut de lege.

La caz, avocatul Cecan Igor abia în cererea de apel a invocat ilegalitatea actelor procedurale, deși a fost antrenat în procesul penal de învinuire a lui Cuzmenco Mihail în comiterea infracțiunii prevăzute de art.349 Cod penal la 24 ianuarie 2017, semnând contract de asistență juridică cu inculpatul Cuzmenco Mihail la data de 16 ianuarie 2017.

Instanța de apel a apreciat critic rapoartele de expertiză medico-legală nr.332/D din 28 noiembrie 2016 și raportul de expertiză judiciară nr.1680/D din 22 septembrie 2017, anexate la materialele cauzei pe motiv că acestea nu sunt certe, fiind combătute prin raportul de expertiză nr.201804X0131 din 17.07.2018 în comisie, prin care s-a constatat că, ținând cont de localizarea și caracterul morfologic al fracturii maleolei laterale pe dreapta (spiralată), depistată la cet. Ungureanu Ruslan, comisia de experți judiciari medico-legali a conchis că, fractura dată s-a produs prin mecanism de torsiune (rotație) și cădere ulterioară accelerată,

cu condiția că piciorul de sprijin (drept) era fixat pe talpă sub greutatea corpului. În cazul dat procedura fracturii prin mecanism de lovire directă în această regiune se exclude.

Totodată, se menționează că caracterul fracturii nu exclude o acțiune indirectă, într-o altă regiune a corpului (coapsă, trunchi, torace), cu rotația corpului pe piciorul de sprijin și fixarea plantei sub greutatea corpului.

Subsecvent celor relatate, instanța de apel a reținut că, atât în actul de învinuire, cât și în sentința primei instanțe, acțiunile inculpatului Cuzmenco Mihail greșit au fost încadrate în prevederile art.349 alin.(2) lit. a) Cod penal. Astfel, după cum rezultă din declarațiile lui Cuzmenco Mihail confirmate și de declarațiile martorilor, inclusiv și de partea vătămată, el a fost trezit de cineva de gen masculin și când s-a trezit a văzut lumina aprinsă în odaia unde dormea și a văzut doi polițiști pe care nu-i cunoștea care erau împreună cu soția sa și care i-au spus să se scoale și să meargă cu ei la poliție. Cuzmenco Mihail s-a speriat întrucât era miez de noapte și s-a ridicat din pat și a luat o deschizătoare de borcane și o furculiță pe care le-a găsit la întâmplare și le-a pus lui la gât, spunându-le celor doi polițiști că nu merge nicăieri la această oră, iar dacă nu ies din casă de la el își străpunge gâtul în mod de protest.

Analizând materialele cauzei, instanța de apel a conchis că acțiunile inculpatului Cuzmenco Mihail, urmează a fi calificate corespunzător în temeiul art.349 alin.(1¹) Cod penal, după indicii calificativi, *aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității lor de serviciu în interesul celui care aplică violența.*

Cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art.349 alin.(1¹) Cod penal, instanța de apel a subliniat că, obiectul juridic special în speță îl constituie acțiunile inculpatului care s-au periclitat în principal – relațiile sociale cu privire la autoritatea de stat, sub a cărei egidă acționează persoanele cu funcție de răspundere, iar în plan secundar – relațiile sociale cu privire la integritatea corporală a persoanei.

În acest context, instanța de apel a reținut că, partea vătămată Ungureanu Ruslan, este persoană cu funcție de răspundere. Or, acesta la momentul comiterii infracțiunii de către inculpatul, Cuzmenco Mihail, activa în calitate de șef de post, ofițer superior de sector al postului de poliție Isacova al sectorului de poliție nr.6 (Vatic) a Inspectoratului de Poliție Orhei al IGP al MAI, cu reconfirmarea gradului special „Locotenent - Major de Poliție”.

Latura obiectivă a infracțiunii se exprimă în fapta prejudiciabilă și anume, aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei cu funcție de răspundere în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale. Care au fost probate prin declarațiile părții vătămate Ungureanu Ruslan oferite la faza urmăririi penale și în prima instanță prin care s-a confirmat faptul că inculpatul Cuzmenco Mihail a fost agresiv, a manifestat un comportament neadecvat față de colaboratorii de poliție, opunând rezistență de a fi escortat la Inspectoratul de Poliție Orhei, inculpatul i-a îmbrâncit și lovit cu piciorul.

Latura subiectivă a infracțiunii exprimată prin intenție anume inculpatul Cuzmenco Mihail își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările prejudiciabile și a dorit în mod conștient survenirea acestora.

Referitor la individualizarea pedepsei penale instanța de apel prin aplicarea prevederilor art.,art.7, 61 și 75 Cod de procedură penală a notat că, infracțiunea comisă de Cuzmenco Mihail face parte din categoria celor mai puțin grave, de personalitatea vinovatului, care anterior a fost condamnat prin sentința din 06.04.2016 a Judecătorie Orhei, în baza art.217 alin. (4), lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de un an închisoare cu aplicarea art.90 Cod penal, pedeapsa a fost suspendată pe termen de probă de un an.

Prin urmare, analizând în ansamblu circumstanțele cauzei, faptul că inculpatul a comis infracțiunea în termenul de probă, instanța de judecată a considerat că scopul educativ și

preventiv al pedepsei aplicate pentru corectarea inculpatului poate fi atins doar prin izolarea lui de societate.

Fiind luat în considerație că a comis infracțiunea la data de 26 noiembrie 2016, adică înainte de ispășirea termenului de probă de un an de zile aplicat prin sentința din 06 aprilie 2016 a Judecătorei Orhei, prin aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal i-a stabilit inculpatului pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 6 luni, cu ispășire în penitenciar de tip semiînchis.

8. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, *Devder Djulieta*, invocând temeiul art. 427 alin. (1), pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu menținerea sentinței primei instanțe.

În motivarea cererii sale a invocat că, instanța de apel încadrând acuzațiile aduse în baza art. 349 alin. (2), lit. a) Cod penal imputate prin rechizitoriu, la art. 349 alin. (1¹) Cod penal, a realizat acest procedeu procesual printr-o argumentare deficitară, în acest sens reținând ca fiind neîntemeiată învinuirea adusă inculpatului cu agravanta „aplicarea violenței periculoase pentru sănătate”, or, această abordare de drept nu putea fi invocată declarativ și expusă într-o formulă extrem de vagă, devreme ce potrivit prevederilor art. 6 alin. (1) din Convenție, instanțele de judecată la examinarea cauzei au obligația de a-și motiva hotărârile.

În opinia acuzării interpretarea oferită de către instanța de apel nu suportă nici o critică, devreme ce potrivit considerentelor de ordin doctrinal și practicii judiciare care pot constitui un reper obiectiv în aprecierea conținutului unei norme penale și care poate contribui la aplicarea previzibilă a acesteia, se desprinde că violența periculoasă pentru viață sau sănătate, reprezintă o modalitate de comitere a infracțiunii prevăzute de art.349 alin. (2), lit. a) Cod penal. La norma enunțată, legiuitorul a stabilit anumite urmări prejudiciabile care pot fi provocate prin această modalitate, infracțiunea fiind prin urmare una formală, considerându-se consumată din momentul aplicării violenței periculoase pentru viață sau sănătate, iar practica judiciară a confirmat caracterul formal al infracțiunii date.

Totodată, procurorul a făcut referire și la constatările eronate reținute în decizia recurată, prin care instanța de apel a indicat că, acțiunile inculpatului nu au fost însoțite de aplicarea violentei periculoase față de colaboratorii de poliție nu suportă nici o critică, or, în acest sens instanța de apel pune la îndoială prezența vătămărilor corporale depistate în cadrul expertizei medico-legală nr. 332/D din 28.11.2016, prin care s-a concluzionat că lui Ungureanu Ruslan i-a fost cauzată fractură închisă de maleolă peronieră a gleznei drepte cu deplasarea minimă de fragmente, care determină o dereglare a sănătății de lungă durată și se clasifică ca vătămare medie, concluzii care au preponderență, devreme ce această expertiză a fost efectuată imediat după producerea incidentului.

Prin urmare, opozabil celor invocate de către instanța de apel, acuzarea a reiterat că, anume prin acțiunile intenționate ale inculpatului Cuzmenco Mihail părții vătămate Ruslan Ungureanu i-au fost cauzate leziuni corporale medii, fapt ce denotă că inculpatul nu s-a limitat doar la acostarea jignitoare a pătimitului, însă a recurs și la aplicarea violenței periculoase, fapta comisă atingând gradul de pericol social al infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2), lit. a) Cod penal.

În același context, procurorul a evidențiat că, discrepanța între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor prin ignorarea unor aspecte importante, au avut drept consecință pronunțarea unei soluții pripite, considerând că instanța de apel nu a depus efortul necesar la studierea concluziilor expertizelor medico-legale prezentate la faza cercetării judecătorești în instanța de apel și a lăsat fără apreciere una din probele decisive prezentate de către acuzare (raportul de expertiză nr. 332/D din 28.11.2016, prin care s-a concluzionat că lui Ungureanu Ruslan i-a fost cauzată fractură închisă de maleolă peronieră

a gleznei drepte cu deplasarea minimă de fragmente, care determină o dereglare a sănătății de lungă durată și se clasifică ca vătămare medie.

8.1. Împotriva deciziei instanței de apel a depus recurs și avocatul Cecan Igor în numele inculpatului, invocând temeiul art. 427 alin. (1), pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat că, soluția adoptată de instanța de apel și motivarea acesteia contravine în totalitate motivelor indicate în decizia Curții Supreme de Justiție din 05 noiembrie 2019, care au servit temei de casare a soluției adoptate, indicațiilor din aceasta. A menționat că instanța de apel, contrar indicațiilor instanței de recurs nu a verificat minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, nu a apreciat toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor și nu a adoptat o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

9. Prin decizia din 31 mai 2022 a Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, au fost admise recursurile înaintate, casată total decizia din 29 iunie 2022 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, și a fost dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În motivarea deciziei, instanța de recurs a indicat că, instanța de apel nu a înlăturat erorile admise anterior la judecarea cauzei penale în ordine de apel și la care s-a atras atenție în decizia din 05 noiembrie 2019 a Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, instanța de apel trecând acestea cu vedere. Colegiul penal a constatat că, instanța de apel la rejudecarea cauzei superficial s-a expus asupra erorilor procesuale, fără a dezvălui poziția sa în coraport cu încălcările care atrag nulitatea actelor procedurale, menționând că „apărarea nu au avut careva pretenții la etapa urmăririi penale, ceea ce denotă că au pierdut dreptul de a invoca presupusele carențe ale organului de urmărire penală ulterior. Or, conform art.251 alin. (2-3) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale referitoare la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sunt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural și poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți, și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.

Colegiul penal lărgit a notat că, partea apărării a invocat nulitatea probelor precum și excluderea probelor la faza susținerilor verbale în prima instanță și nu în instanța de apel, așa cum este indicat în decizia recurată, iar prima instanță la fel ca și instanța de apel urma să se expună asupra acestor cereri a părții apărării.

Colegiul penal a subliniat că, instanța de apel în pct.,pct.57-58 și 69-70 a deciziei pronunțate, a constatat că față de partea vătămată Ungureanu Ruslan a fost aplicată violență nepericuloasă pentru viața sau sănătatea acestuia, însă constatările expuse se contrazic cu alte constatări efectuate de către instanța de apel la pct.46 din decizie, unde se menționează că: „Deși acuzatorul de stat îi incriminează lui Cuzmenco Mihail aplicarea mai multor lovituri cu piciorul și îmbrânceli, potrivit Rapoartelor de expertiză medico-legale prezente la materialele cauzei la Ungureanu Ruslan nu au fost depistate alte leziuni corporale, echimoze, vânătăi umflături etc. cu excepția fracturii închise de maleolă peronieră a gleznei drepte, care s-a produs prin mecanism de torsiune (rotație) și cădere ulterioară accelerată, cu condiția că piciorul de sprijin (drept) era fixat pe talpă sub greutatea corpului.

În cazul dat procedura fracturii prin mecanism de lovire directă în această regiune se exclude, însă caracterul fracturii nu exclude o acțiune indirectă, într-o altă regiune a corpului (coapsă, trunchi, torace), cu rotația corpului pe piciorul de sprijin și fixarea plantei sub greutatea corpului. Prin urmare a atestat că prin rapoartele de expertize efectuate care nu

sunt certe urma a exclude că a fost aplicată o violență periculoasă pentru viața și sănătatea lui Ungureanu Ruslan, care fiind persoană cu funcție de răspundere".

Colegiul penal lărgit a constatat că, instanța de apel într-un caz susține că a fost aplicată violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea lui Ungureanu Ruslan care se manifestă prin vătămări neînsemnate sau aplicarea intenționată de lovituri ori săvârșirea altor acțiuni violente care au provocat dureri fizice, iar în alt caz constată că nu au fost depistate alte leziuni corporale, echimoze, vânătăi, umflături etc. la partea vătămată Ungureanu Ruslan și prin rapoartele de expertiză prezente la materialele cauzei se exclude că a fost aplicată o violență periculoasă pentru viața și sănătatea părții vătămate. Reținând concluziile menționate a instanței de apel, Colegiul penal a constatat că decizia instanței de apel conține stipulări care se contrazic.

La fel, Colegiul penal a subliniat că, în partea condamnării inculpatului în baza art. 349 alin.(1¹) Cod penal, în partea descriptivă a deciziei sale, instanța de apel a indicat declarațiile părții vătămate Ungureanu Ruslan, a martorilor Dudnic Nicolae, Buzu Alexandru, Jingan Constantin, Cuzmenco Elena, Cuzmenco Marina, Galescu Zoia, Gălescu Irina, a specialistului Vicol Aurel și a inculpatului Cuzmenco Mihail, precum și probele materiale invocate de către procuror și de către avocatul inculpatului, fără însă, a supune unei verificări minuțioase și obiective fiecare probă separat - sub toate aspectele, prin prisma pertinentei, concludenței și veridicității, iar toate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

Totodată, Colegiul penal a constatat că decizia instanței de apel conține concluzii care poartă un caracter generic asupra operațiunii de cercetare și verificare a probelor, nefiind atins element -cheie prin examinarea probelor, aprecierea acestora fiecare separat și din punct de vedere al coroborării lor.

10. Prin decizia din 12 octombrie 2022 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, apelul declarat de către avocatului Cecan Igor înaintat în numele inculpatului, împotriva sentinței din 26 martie 2019 a Judecătoria Orhei, sediul Central, a fost respins și s-a menținut sentința fără modificări.

În motivarea deciziei, instanța de apel a indicat că, analizând probele cercetate în ședința instanței de apel și apreciindu-le, din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, analizate, a constatat că ele demonstrează cu certitudine vina inculpatului Cuzmenco Mihail, în comiterea infracțiunii imputate, și că acțiunile sale au fost corect calificate de către prima instanță prin prisma art. 349 alin. (2), lit. a) Codul penal, conform indicilor calificativi: *„amenințarea cu vătămarea integrității corporale și aplicarea violenței periculoase pentru sănătate față de persoana cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu și schimbării caracterului ei în interesul făptuitorului”*, iar personalitatea acestuia susceptibilă supusă răspunderii penale.

A constatat instanța de apel că, declarațiile martorilor Cuzmenco Elena, Cuzmenco Marina și Galescu Zoia și Galescu Irina, nu pot servi drept temei de achitare a inculpatului Cuzmenco Mihail, or aceste declarații nu corespund adevărului și sunt în contradicție cu materialele cauzei penale, mai mult ca atât, sunt date de către acestea persoane în scopul de a elibera inculpatul de la răspunderea penală pentru faptele comise, deoarece ele se combat de întreaga sistemă de probe analizate mai sus și care au fost apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, prin care integral se demonstrează vina inculpatului de comiterea infracțiunii imputate.

Totodată, a notat că, deși în prezenta cauză penală au fost dispuse mai multe rapoarte de expertiză medico-legale, instanța de apel a conchis că, concluziile din aceste rapoarte de expertiză medico-legale sunt practic toate diferite și nu există o concluzie bine definită în care medicii legiști să indice în ce circumstanțe ar fi putut fi provocate aceste leziuni corporale părții vătămate, or urmează a fi reținut faptul că pe deoparte medicii legiști nu

exclud că au fost provocate circumstanțele indicate în ordonanța de dispunere a expertizei, or pe de altă parte nu este exclus că în momentul altercației partea vătămată s-ar fi răsucit piciorul.

Instanța de apel a remarcat că, prin constatările descrise de medicii legiști s-a reținut că, anume din data incidentului 26.11.2016, partea vătămată a suferit această fractură închisă a gleznei drepte, iar aceste leziuni puteau fi provocate în mai multe împrejurări. La fel, s-a pus în evidență modalitatea formării acesteia, unii experți susținând ipoteza mecanismului de formare de la lovitură sau cădere, pe când alții specificând mecanismul rotirii corpului prin dezechilibrarea lui astfel, încât s-a produs o rotație a piciorului pe plantă.

Instanța de apel a considerat că, este prezentă legătura de cauzalitatea dintre acțiunile făptașului și consecințele survenite, devreme ce toți experții în unanimitate au indicat că localizarea și caracterul morfologic al fracturii de maleolă peronieră a gleznei drepte putea fi produsă prin mecanism de torsiune (rotație) și cădere ulterioară accelerate și această rotire a corpului putea fi rezultatul influenței altei persoane, cea ce vorbește în favoarea unei fracturi cauzate în circumstanțele de fapt care au fost reliefate în actul de învinuire și corespunde perioadei de timp indicată în care persoana pătimită a fost agresată.

A menționat instanța de apel că, cele enunțate supra denotă pertinenta și concludenta declarațiilor prezentate de partea vătămată Ungureanu Ruslan la etapa urmăririi penale și examinării cauzei în prima instanță, ce demonstrează nu doar caracterul agresiv al inculpatului Cuzmenco Mihail, însă scot în evidență și modalitatea faptică cum a fost realizată infrațiunea, și anume predispunerea ultimului de a se automutila cu un deschizător de borcane și o furculiță cu scopul de a nu fi escortat la poliție, ca mai apoi acesta exprimându-se indecent în adresa polițiștilor a început să opună rezistență dâșilor, acțiuni care au fost precedate de îmbrânceli și aplicarea loviturilor de picior, ținta acestei agresivități fiind partea vătămată Ungureanu Ruslan.

11. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către avocatului Cegan Igor înaintat în numele inculpatului, invocând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea integrală a deciziei din 12 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă achitarea inculpatului Cuzmenco Mihail, fie cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Întru motivarea recursului avocatul a menționat că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, nu au fost întrunite elementele infrațiunii, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Susține că, soluția adoptată de instanța de apel și motivarea acesteia contravine în totalitate indicațiilor conținute în decizia din 31 mai 2022 a Colegiului penal lărgit a Curții Supreme de Justiție, adoptată în prezenta cauza penală, care au servit temei de casare a soluției adoptate, indicații fiind obligatorii pentru instanța inferioară de rejudecare.

Totodată, menționează că instanța de apel în decizia contestată a enumerat probele care au fost cercetate, însă fără a indica ce demonstrează și ce probează acestea probe, ceea ce se echivalează cu lipsa analizei și neaprecierea probelor.

La rejudecarea cauzei instanța de apel a admis aceleași erori ca și în cazul deciziei din 18 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău și deciziei din 29 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, indicațiile instanței de recurs nefiind respectate de către instanța de apel.

Totodată, susține recurentul că, la emiterea deciziei contestate, instanța de apel repetat a considerat că vinovăția lui Cuzmenco Mihail, se confirmă integral prin declarațiile părții vătămate Ungureanu Ruslan, deși CSJ a constatat viceversa și anume că declarațiile părții

vătămate sunt contradictorii. Or, declarațiile acestuia că fractura piciorului a obținut-o în rezultatul unei lovituri cu piciorul aplicate de Cuzemncu Mihail a fost combătută prin Raportul de expertiză judiciară nr. 1680 din 22 septembrie 2017 și Raportului de expertiză în comisie nr. 201804X0131 din 17 iulie 2018.

La fel susține că, poziția părții vătămate referitor la modalitatea în care i s-a cauza fractura piciorului a fost combătute prin declarațiile expertului Vicol Aurel audiat în prima instanță în calitate de specialist; declarațiile expertului Buga Marin și declarațiile expertului Savciuc Valeriu date în prima instanță. Invocă că toate aceste probe demonstrează că fractura depistată la partea vătămată Ungureanu Ruslan nu putea fi cauzată de la lovitura cu piciorul. Astfel, consideră că, instanța de apel a dat o apreciere total eronată a probelor.

12. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi admis, *din alte motive decât cele formulate de către recurent.*

În drept, soluția instanței de recurs se fundamentează pe prevederile art.435 alin. (1) pct.2), lit. c) Cod de procedură penală, potrivit căroră, judecând recursul instanța este în drept să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre, sau după caz, *dispune rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.*

Conform art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit prevederilor art. 427 alin.(1) pct.11) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care a intervenit decesul inculpatului.

Verificând legalitatea hotărârilor atacate pe baza materialelor cauzei, Colegiul penal lărgit constată că, în prezenta cauza penală inculpatul Cuzmenco Mihail a fost învinuit că, la 26 noiembrie 2016, aproximativ ora 01:30, aflându-se în stare de ebrietate în domiciliul său din or. XXXXX, urmărind scopul sistării activității de serviciu ori schimbării caracterului ei, a amenințat cu vătămarea integrității corporale, și a aplicat violența periculoasă pentru viață față de ofițerul superior de sector a Inspectoratului de Poliție Orhei Ruslan Ungureanu, care se afla la serviciu, în componența grupului operativ și care s-a deplasat pe adresa sus indicată, în scopul prevenirii și curmării unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale, și anume, aplanarea unui conflict în sfera relațiilor familiare, sesizat de membrii familiei acestuia. La solicitarea colaboratorilor de poliție Ruslan Ungureanu și Alexandru Buzu, de a urca în automobilul de serviciu pentru a fi escortat la Inspectoratul de Poliție Orhei și documentat cazul dat, Cuzmenco Mihail a opus rezistență agresivă polițiștilor, amenințându-i cu răfuială fizică.

Ulterior, în timpul când era escortat spre automobilul de serviciu, în scopul de a se eschiva, a aplicat violență periculoasă pentru viață, exprimată prin îmbrânceli și lovituri cu piciorul, în rezultatul căroră reprezentantului Inspectoratului de Poliție Orhei, Ruslan Ungureanu, conform Raportului de expertiză medico-legală nr. 332/D din 28.11.2016, i-a fost cauzată fractură închisă de maleolă peronieră a gleznei drepte cu deplasarea minimă de fragmente, care determină o dereglare a sănătății de lungă durată și se clasifică ca vătămare medie.

Organul de urmărire penală a calificat acțiunile lui Cuzmenco Mihail și acestea au fost încadrate juridic de către prima instanță în baza art. 349 alin. (2), lit. a) Cod penal, conform indicilor calificativi a infracțiunii – „amenințarea cu vătămarea integrității corporale și aplicarea violenței periculoase pentru sănătate față de persoană cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu și schimbării caracterului ei în interesul făptuitorului.”

Potrivit sentinței din 26 martie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, Cuzmenco Mihail a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2), lit. a) Cod penal, și în baza acestei Legi i s-a aplicat pedeapsă 4 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, i s-a adăugat parțial la pedeapsa aplicată, partea neexecutată a pedepsei aplicate prin sentința din 06 aprilie 2016 a Judecătoriei Orhei, în baza art. 217 alin. (4), lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă 4 ani 2 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul pedepsei stabilite lui Cuzmenco Mihail, a fost calculat din ziua reținerii acestuia, cu includerea în termenul pedepsei perioada aflării acestuia în stare de arest preventiv și arest la domiciliu de la 26.11.2016 până la 21.09.2017.

Măsura preventivă aplicată în forma de arest preventiv (fiind anunțat în căutare) s-a menținut până la devenirea sentinței definitive.

Prin decizia din 18 iunie 2019 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, apelul declarat de către Cecan Igor în numele inculpatului, a fost respins ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

Prin decizia din 05 noiembrie 2019 a Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul înaintat de către avocatul Cecan Igor în numele inculpatului, a fost casată total decizia din 18 iunie 2019 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, și a fost dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 29 iunie 2021 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Cuzmenco Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal la - 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe s-a adăugat parțial la pedeapsa stabilită prin sentința din 06.04.2016 a Judecătoriei Orhei, în baza art. 217 alin. (4), lit. b) Cod penal, stabilindu-i definitiv lui Cuzmenco Mihail, pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Prin decizia din 31 mai 2022 a Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, au fost admise recursurile înaintate, casată total decizia din 29 iunie 2022 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, și a fost dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

Prin decizia din 12 octombrie 2022 al Curții de Apel Chișinău, apelul declarat de către avocatului Cecan Igor împotriva sentinței din 26 martie 2019, a Judecătoriei Orhei, sediul Central, nr.1-463/2016, s-a respins și s-a menținut sentința instanței de fond fără modificări.

Cauza penală s-a examinat în lipsa inculpatului, instanța de apel considerând că acesta se află în căutare desfășurată de poliție.

Colegiul penal lărgit constată că, la rejudecarea cauzei penale în ordine de apel prin menținerea sentinței instanței de fond privind condamnarea inculpatului Cuzmenco Mihail, instanța de apel a admis eroare de drept, ori potrivit prevederilor art. 413 alin.(1) Cod de procedură penală, la judecarea apelului se aplică regulile generale pentru judecarea cauzelor în prima instanță, cu excepțiile prevăzute în Partea specială titlul II capitolul IV secțiunea I, iar conform art. 391 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă a intervenit decesul inculpatului.

În acest sens, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că, la materialele cauzei penale (vol. IV, f.d.241-242) este anexată informația scrisă nr. 34/44-13581 din 29.09.2021 a Inspectoratului de Poliție Orhei, prin care Judecătoria Orhei în calitate de instanța de fond, a fost informată despre faptul că dosarul de căutare nr. 2019270051 pornit în privința lui Cuzmenco Mihail, născut la 23.11.1967, pentru a pune în

executare decizia din 29 iunie 2021 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, a fost clasat, deoarece persoana anunțată în căutare **Cuzmenco Mihail, a decedat la 29 octombrie 2019** în Regiunea Ternopol, Ucraina, și în acest sens s-a anexat o copie a **actului de deces** eliberat de Agenția Servicii Publice cu **nr. 25-T din 19 iulie 2021**.

Totodată, se constată că copia actului de deces eliberată de Agenția Servicii Publice cu nr. 25-T din 19 iulie 2021 în privința inculpatului Cuzmenco Mihail, și anexată la prezenta cauza penală, nu este certificată de către Agenția Servicii Publice, ci de către un factor de decizie neidentificat din cadrul Inspectoratului de poliție Orhei.

Astfel, se reține că la momentul judecării cauzei penale în ordine de apel și pronunțării deciziei din 12 octombrie 2022 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, partea componentă a materialelor cauzei penale a constituit informația preliminară cu privire la decesul inculpatului Cuzmenco Mihail intervenit la data de 29 octombrie 2019 peste hotarele Republicii Moldova, decesul lui fiind transcris în Actele Stării Civile a Republicii Moldova la 19 iulie 2021, iar instanța de apel nu a verificat aflarea în continuare a inculpatului Cuzmenco Mihail în căutare și dacă nu au intervenit circumstanțele care conform legii fac imposibilă tragerea acestuia la răspundere penală.

Colegiul penal lărgit reiterează la caz, că, potrivit prevederilor art. 21 alin.(1) Cod penal, sunt pasibile de răspundere penală persoanele fizice responsabile care, în momentul săvârșirii infracțiunii, au împlinit vârsta de 16 ani, iar potrivit art. 21 alin.(2) Cod penal, persoanele fizice care au vârsta între 14 și 16 ani sînt pasibile de răspundere penală numai pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute exhaustiv de această normă a legii penale.

Astfel, răspunderii penale sunt pasibile persoanele fizice responsabile de la vârsta determinată de art.21 alin.(1) și (2) Cod penal și până la decesul persoanei fizice.

În atare circumstanțe, Colegiul Penal lărgit, bazându-se pe constatările relevante din hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 08 aprilie 2008, în cauza *Grădinar versus Moldova*, concluzionează, că continuarea post - mortem a procesului penal și constatarea vinovăției decedatului în comiterea infracțiunii încriminate este inechitabilă și incompatibilă cu ansamblul de garanții acordate de art.6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece la momentul decesului acesta a beneficiat de prezumția de nevinovăție, iar în consecința decesului, el a fost decăzut din posibilitatea exercitării dreptului la apărare.

Din cele relatate, rezultă că, în atare situație de drept, acțiunea penală se stinge și odată cu ea încetează și procesul penal. În acest sens, instanța de apel urmează a avea în vedere că acțiunea penală este personală, iar în caz de deces al făptuitorului, dispăre subiectul activ al acțiunii, astfel, că organele judiciare nu pot adopta decât soluția de încetare a procesului penal.

Altfel spus, *odată ce făptuitorul a decedat*, apare ca lipsită de fundament juridic orice continuare a procesului penal, pentru că o acțiune penală nu se mai poate exercita față de un subiect care nu mai există.

De asemenea, Curtea Europeană în hotărârea sa din 29 august 1997, în cauza *A.P., M.P. et T.P. vs Suisse*, a menționat că: „... *răspunderea penală încetează odată cu moartea autorului infracțiunii și a succede culpabilității defunctului nu este compatibil cu normele justiției penale într-o societate guvernată de preeminența dreptului*”.

Având în vedere că copia actului de deces nr.25-T din 19.07.2021 cu privire la transcrierea decesului inculpatului Cuzmenco Mihail în Registrul Actelor Stării Civile a Republicii Moldova nu este certificată de către emitentul actului respectiv în modul prevăzut de lege, iar certificarea acesteia de către o persoană neidentificată din cadrul Inspectoratului de poliție Orhei, nu atribuie înscrisului dat titlul de probă obținută prin mijlocul unui document în sensul art.93 alin.(2) pct.5) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit constată imposibilitatea corectării de către instanța de recurs a erorii judiciare

admise de către instanța de apel, ori în vederea verificării informației prezentate de către poliție cu privire la decesul inculpatului, urmează a fi administrate probe noi și care, la caz, pot fi obținute la etapa judecării cauzei penale în ordine de apel, de la emitentul actului de deces a inculpatului (de la ASP).

Din acestea considerente, în temeiul prevederilor art.427 alin. (1) pct.11), art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit a ajuns la concluzie că, recursul apărătorului inculpatului urmează a fi admis din alte motive, iar decizia din 12 octombrie 2022 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău cu privire la menținerea sentinței de condamnare a inculpatului, urmează a fi casată cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture eroarea menționată, și în dependența de probe administrate, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

13. În baza celor expuse, în conformitate cu prevederile art., art. 434, 435 alin.(1), pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Igor Cecan în numele inculpatului Mihail Cuzmenco, casează total decizia din 12 octombrie 2022 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău în cauza penală privindu-l pe **Cuzmenco Mihail XXXXX**, și remite cauza la rejudecare în aceeași instanța de apel, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **04 iulie 2023.**

Președinte

Boris Talpă

Judecători

Sergiu Daguța

Ghenadie Eremciuc

Ion Malanciuc

Aliona Donos